Влада – Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України № 20 (770) ♦ Середа, 2 лютого 1994 року ♦ Ціна договірна

Ю.МЄШКОВ М'ЯКО МОСТИТЬ, або Чи варто наводити мости вздовж ріки

31 січня, після оголошення остаточних підсумків виборів президента, події в Криму розвивалися стрімко.

У другій половині дня прес-конференцію дав президент Криму Ю.Мєшков. Він зокрема сказав: «Народ виявив мені довір'я, яке я зобов'язаний виправдати... Підсумки виборів показали, що кримчани відбулися як єдиний народ. Крим має стати мостом єднання між Росією та Україною». Підкреслив, що люди проголосували за єдність кримського народу, незалежно від національної приналежності, «питання кримської державності вирішене раз і, я сподіваюсь, назавжди». Мєшков спростував твердження деяких політиків та журналістів, що в Криму може спалахнути конфлікт. На запитання, чи планує зустріч з Президентом України Л.Кравчуком, відповів: «Леонід Кравчук — Президент однієї з великих держав Європи. Ініціатива щодо зустрічі може йти лише від Леоніда Макаровича».

Ю.Мєшков має намір відновити Конституцію Республіки Крим в редакції від 6 травня 1992 року, де значилося, що Республіка Крим свої взаємовідносини з Україною будує на основі двосторонньої угоди. Він не погоджується з внесеними поправками до Конституції, згідно з якими Крим входить до складу України. І все ж присягу складатиме на діючій сьогодні Конституції.

Що ж до проведення референдуму про незалежність Республіки Крим, то Ю.Мєшков висловився так: «Усе визначатиме політична ситуація на півострові».

(Закінчення на 2-й стор.)

Абзац з листа

Нині всі хочуть жити самостійно, мати власного президента. Крим, це довели вибори, не виняток. Тепер Республіка Крим може привітати себе з першим Президентом.

Як розвиватимуться події на півострові, звичайно, покаже час. Однак ламати те, що склалось історично, а саме входження Криму до України, недалекоглядно, бо, як відомо, добре там, де нас нема.

Віктор НАУМЕНКО.

Київ.

ОСВІТА І ЕЛІТА

Чудо-юдо КИТ з'явився абсолютно неромантично. 1975 року фірма «Світанок» започаткувала нову культурну «послугу» для городян: платне навчання образотворчому мистецтву, що, очевидно, викликало й обурення й нерозуміння серед студій безкоштовних. Але через дев'ять років «Коллективу изобразительного творчества» віддали стіни Будинку художника, під виставку... Власне, тоді і виникла назва КИТ, ставши одночасно й абревіатурою на згадку про старі часи, і символом трьох жанрів: мультиплікації, ілюстрації, декорації, і просто — чудом-юдом.

А з минулого року КИТ — перший приватний художній ліцей в Україні. Універсальний заклад, де паралельно з основними роботою і навчанням люди віком від 6 до 30 років здобувають освіту художньої школи, училища, вузу. А також відповідні дипломи, що прирівнюються до державних. І одночасно — заклад феноменальний... Проте таким він був завжди: дивував кількістю талановитих учнів і робіт. Очевидно, все це — завдяки системі освіти, виробленої протягом багатьох років директором ліцею Миколою Прокоповичем Семененком.

Наталія ФІЛІПЧУК.

На знімках: директор художнього ліцею «КИТ» Микола Семененко; у ліцеї йдуть заняття; одна з робіт ліцеїста Клавдія Кириченка.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

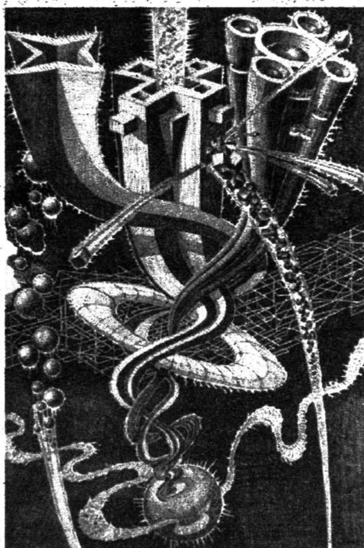

Дайджест

Хоч як важко західним бізнесменам вести справи в колишньому Радянському Союзі, труднощі, створювані українським урядом для зарубіжних інвесторів, вважаються зразком самовбивчої некомпетентності.

Американський бізнесмен, президент відомої компанії «Сігрем» Едгар Бронфман веде свій рід з України. Тому його компанія була однією з перших, що відкрили власне виробництво в Україні.

Перші враження були сприятливими. Оселившись у Львові, «Сігрем» розпочала виробництво у Львові, де обладнання на місцевому лікеро-горілчаному заводі виявилося цілком задовільним, робітники — кваліфікованими, а їхні зарплати — привабливо низькими. Нова горілка «Київська Русь», створена для випуску спеціально у Львові, обіцяла прибуток.

Усе це розвалилося вже в перші місяці. Обов'язковий обмін половини виручених доларів на місцеву валюту за штучно заниженим курсом, неймовірні акцизи на продукцію, обмеження в ціні, заборона на валютні аукціони — усе це підкосило виробництво, що успішно розвивалося.

На зміну радості, яка охопила Бронфмана — адже йому вдалося добитися прийому у Президента Леоніда Кравчука, — прийшло розчарування: жодну з обіцянок Президента не було виконано.

(«Известия», 29 січня 1994 р.)

Продиктовано в номер

Вибори — це шанс?

Конференція-семінар «Мас медіа і бізнес», зорганізована минулих вихідних у Дніпропетровську місцевим тижневиком «Приват-ревю» та «Приватбанком», присвячувалася актуальній сьогодні проблемі — пошукам шляхів оновлення влади, поєднання інтелекту політиків з грошима бізнесменів і участі журналістів в усіх цих процесах. У резолюції зібрання говориться: «Вибори, що мають відбутися, — це шанс усунути від влади політичних і моральних банкрутів».

Учасники конференції-семінару закликали всіх, хто дорожить свободою слова, з'єднати зусилля і протистояти тим «вождям», які хочуть зруйнувати національну пресу, формувати через мас медіа імідж нових політиків, підтримувати все, що сприяє ринковим перетворенням.

А ще учасники конференції виступили за виключення видавництв, поліграфічних підприємств та державних електронних засобів масової інформації з переліку об'єктів, які не можна приватизувати.

Журналісти в себе вірять. Залишається дізнатися, чи хоча б на це здатні політики і бізнесмени.

Митне декларування — серйозний недолік?

Україна з юридичної точки зору не має на сьогодні державного кордону як такого з Росією та іншими країнами СНД. Про це на прес-конференції, що відбулася з нагоди чергового засідання Кабінету міністрів, заявив голова Держмиткому А.Колос. А отже, до того часу, доки не будуть проведені демаркаційні лінії, митні органи не можуть у повній мірі облаштувати східний кордон. Проте схоже, що у Кабінеті міністрів не дуже цим переймаються. Інакше як можна розцінити той факт, що під час засідання увагу А.Колоса звернено на серйозні недоліки в роботі, один з яких, зокрема, полягає у тому, що ... Держмитком намагається запровадити стовідсоткове декларування товарів, котрі перетинають кордони у східному напрямку. Причому увагу на це звертає не хто інший, як в.о. прем'єр-міністра Ю.Звягільський. Але я не вважаю це недоліком, заявив під час прес-конференції А.Колос, оскільки це дає змогу хоч якимось чином аналізувати вантажопотік. Очевидно, що це стоїть на заваді тим, хто бажає безборонно вивозити з України різну продукцію, навіть не декларуючи її.

(Закінчення на 2-й стор.).

Конструктивний візит

Закінчився візит до США урядової делегації України, очолюваної міністром економіки Р.Шпеком. Він мав місце згідно з домовленостями, досягнутими у ході зустрічі Президентів США та України. Візит мав конструктивний характер. Делегація України провела переговори у Білому домі, держдепартаменті, міністерствах фінансів, оборони, торгівлі та інших урядових установах.

У спільній Заяві щодо підсумків переговорів відзначається: враховуючи те, що Україна відіграє стабілізуючу роль у регіоні, її політична та економічна безпека мають виключно важливе значення для Сполучених Штатів і Європи, США подали на розгляд плани значного розширення допомоги Україні у 1994 році.

Друзі пізнаються в біді

22 мільйони форинтів виділила сусідня Угорщина жителям Закарпаття, які потерпіли внаслідок недавньої повені. На ці кошти закуплено ліки, продукти харчування, одяг. Майже на таку ж суму зібрали гуманітарну допомогу угорські благодійні організації. Транспорт з Угорщини вже розвозить цю допомогу до районів Закарпаття, найбільш уражених унаслідок стихійного лиха.

Відбулись переговори глав дипломатичних відомств двох держав з питань, які становлять взаємний інтерес. На прес-конференції А.Зленко і Г.Єсенські підкреслили близькість позицій сторін з багатьох проблем міжнародного життя, що є запорукою подальшого поглиблення відносин і розширення співробітництва.

Парламентська хроніка

Проект є. А чи буде бюджет?

Ранкове засідання 1 лютого

Прогнози деяких політологів, в тім числі західних, що Верховна Рада України припинить свою роботу ще минулого тижня, не справдилися. Народні депутати, розпочавши минулої п'ятниці обговорення проекту Державного бюджету України на 1994 рік, у вівторок без найменшої розминки продовжили цю роботу. Як і слід було чекати, злива запитань посипалася на міністра фінансів України Григорія П'ятаченка. Адже ситуація сьогодні така, що через відсутність коштів паралізована робота не тільки окремих підприємств, а й цілих галузей народного господарства.

Усі запитання до міністра, незважаючи на їх різноликість, можна було б вкласти в одне — народного депутата Коробка: «Наскільки реальний бюджет, запропонований урядом на 1994 рік, і коли припиниться знущання з підприємств?»

Міністр переконливо виклав позицію свого відомства й уряду щодо забезпечення життєдіяльності нашої держави на нинішній рік. От тільки чи не стане це ще одним запевненням, яке так і залишиться красивими словами?

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Плідний діалог

31 січня перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Васильович Дурдинець прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Канади в Україні Франсуа Матіса на його прохання.

Василь Васильович Дурдинець розповів про соціально-економічну і політичну ситуацію в Україні, про практичні кроки, що їх робить Верховна Рада, Президент і Уряд до стабілізації обстановки. Діалог засвідчив про розуміння зацікавленими сторонами наших проблем і зусиль, необхідність підтримки їх політичними і конкретними економічними важелями.

Під час бесіди відбувся обмін думками з широкого кола питань. У центрі розмови були Тристороння Заява Президентів України, Росії і США та Додаток до неї, підписані у Москві 14 січня 1994 року, перші підсумки президентських виборів у Криму, дальший розвиток співробітництва між Україною і Канадою, хід підготовки до виборів нової Верховної Ради України та інше.

Посол Франсуа Матіс висловив згоду з тим, що Україна не може бути залишена сам на сам із своїми проблемами, що розуміння цього шириться серед впливових політиків світу і що Канада готова і надалі всіляко співробітничати з Україною. Він окреслив коло питань, у розв'язанні яких Канада вже зараз могла б надати Україні необхідну допомогу.

Бесіда пройшла у дусі повного взаєморозуміння і вияву широкої зацікавленості у новому розвої і поглибленні українсько-канадських відносин на користь обох народів, на користь справі миру і добра.

Прес-центр Верховної Ради України.

Митне декларування — серйозний недолік?

(Початок на 1-й стор.).

Крім питання, що стосується дотримання вимог прикордонного і митного законодавства, під час засідання Кабінету міністрів було схвалено Державну програму зайнятості населення на 1994 рік, в основному схвалено проект Концепції створення спеціальних (вільних) економічних зон, проект Указу Президента України «Про єдину систему органів приватизації в Україні», розглянуто питання про перехід на нову систему плати за житло й комунальні послуги та до адресних субсидій цих витрат окремим верствам населення. За словами заступника голови Держкомунгоспу М.Руля, це передбачається зробити в три етапи. Скажімо, якщо сьогодні питома вага плати населення у собівартості комунальних послуг становить 11 відсотків, то в 1994-му її планується довести до 20 відсотків, у 1995-му до 40 і у 1996-му до 60 відсотків.

У прес-конференції також взяв участь міністр праці М.Каскевич, який заявив, що за прогнозами на ринку праці може з'явитися близько 1 мільйона 200 тисяч чоловік. Причому, за його словами, називаючи цю цифру, уряд врахував і приховане безробіття, сьогодні дуже поширене в Україні.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

КАРБИ ПАМ'ЯТІ

Сьогодні Луцьк відзначає 50-річчя визволення від німецько-фашистських загарбників

Військові частини 1-го гвардійського кавалерійського корпусу при підтримці 121-ї гвардійської стрілецької дивізії 2 лютого 1944 року з боями увійшли в Луцьк. Через кілька годин місто було повністю звільнено від фашистів. Ворог зайняв оборону за річкою Стир в районі Гнідави, що розташована на пагорбі, де сильно укріпився. Але через два дні його вибили і звідти.

Серед нинішніх мешканців Луцька є сім чоловік, які п'ятдесят років тому визволяли місто від фашистів. Один з них — Григорій Васильович Роговик, з яким я мав зустріч. У 121-й стрілецькій дивізії Роговик командував взводом управління артилерійської розвідки. Разом із своїм взводом він брав участь у знищенні ворога в районі Гнідави. На Волині дістав тяжке поранення. Його фронтові дороги закінчилися в Чехословаччині. А в 1947 році повернувся знову до Луцька, де створив сім'ю, проживає з дітьми, внуками і правнуками і сьогодні. З ними він часто приходить на міський меморіальний комплекс Вічної слави, який увічнює подвиг тих, хто загинув, визволяючи Волинь від загарбників. Полум'я Вічного вогню біля підніжжя сорокаметрового гранітного обеліска — це вічна пам'ять про визволителів. Майже 30 тисяч воїнів загинули на полі брані, визволяючи область від загарбників. Двадцять шість із них — Герої Радянського Союзу.

Є на меморіальному комплексі братська могила, де спочивають вічним сном Герої П.Тарасов, І.Путінцев, М.Мороз, Ф.Столярчук, В.Марценкевич... А далі — сотні імен...

Що принесла війна Волині — говорять цифри, викарбувані на стелі Спалених сіл. В області було повністю стерто з лиця землі 107 сіл, 185 тисяч мирних жителів розстріляно, закатовано, спалено. Волиняни про все пам'ятають. В дні урочистостей на плити чорного граніту, до братських могил ляжуть вінки пам'яті, букети живих квітів. Буде вшановано всіх, хто пожертвував своїм життям заради миру на рідній землі.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ПРО ПЕРЕВІРКУ ДІЯЛЬНОСТІ ЧОРНОМОРСЬКОГО МОРСЬКОГО ПАРОПЛАВСТВА (КОНЦЕРНУ «БЛАСКО»)

Заслухавши та обговоривши доповідь Голови Комісії Верховної Ради України з питань розвитку базових галузей народного господарства Попова М.М., Верховна Рада України постановляє:

1. Кабінету Міністрів України:

до 15 квітня 1994 року подати на розгляд Верховної Ради України проекти законів, що регулюють торгове мореплавство;

розробити і подати Верховній Раді України пропозиції по вдосконаленню структури управління морським транспортом України;

проаналізувати стан справ на морському транспорті, визначити оптимальну схему його функціонування і до 1 липня 1994 року розробити національну програму розвитку та забезпечення життєдіяльності торгового флоту України.

2. Міністерству фінансів України до 1 березня 1994 року розробити та впровадити нормативні та методичні документи щодо обліку руху та контролю витрачання інвалютних коштів на морському транспорті.

3. Міністерству фінансів України, Міністерству юстиції України разом з Міністерством внутрішніх справ України, Службою безпеки України провести комплексну ревізію фінансово-господарської діяльності, бухгалтерських рахунків, матеріальних цінностей, кредитних та комерційних угод концерну «Бласко».

4. Виразити недовіру Міністру транспорту України Климпушу О.Д. та президенту концерну «Бласко» — начальнику Чорноморського морського пароплавства Кудюкіну П.В. за серйозні упущення в роботі.

5. Кабінету Міністрів України до 1 березня 1994 року розглянути питання про відповідність посадам осіб, які допустили квапливість та тенденційність у висновках урядової комісії по перевірці діяльності Чорноморського морського пароплавства за період 1987 — 1992 років.

6. Кабінету Міністрів України у зв'язку з порушеннями, допущеними при звільненні народного депутата України Пилипенка В.В. з посади начальника Чорноморського морського пароплавства, переглянути Постанову від 29 вересня 1992 року № 554 і вирішити питання згідно з чинним законодавством.

7. Матеріали комісії Верховної Ради України по перевірці діяльності Чорноморського морського пароплавства (концерну «Бласко») передати до Генеральної прокуратури України для вжиття відповідних заходів і інформування Верховної Ради України у липні 1994 року.

Голова Верховної Ради України І.ПЛЮЩ

м.Київ
27 січня 1994 року

Ю. МЄШКОВ М'ЯКО МОСТИТЬ,

або Чи варто наводити мости вздовж ріки

(Початок на 1-й стор.).

Відбулася й прес-конференція колишнього кандидата у президенти, Голови ВР Криму Миколи Багрова. На його думку, президент буде в дуже важкому становищі, оскільки передвиборчу програму треба буде виконувати. «Її ж, з моєї точки зору, — підкреслив Багров, — виконати неможливо. Тому йому доведеться змінювати програму. Можливо, він піде цим другим шляхом». М.Багров повідомив також, що після виборів мав розмови по телефону з Президентом України Л.Кравчуком і Головою ВР України І.Плющем, у них «реакція спокійна».

На запитання, чи готовий він співробітничати з президентом Криму, відповів: «Я такої пропозиції від президента не мав, хоча готовий співробітничати з усіма. Але тепер мені, очевидно, треба відпочити». Багров заявив, що він, напевне, піде з політики. Сказав, що не буде балотуватися ні до ВР України, ні до ВР Криму.

Через три години відбулося засідання Президії ВР Криму. М.Багров повідомив, що йде у відпустку, і водночас подав заяву, в якій, зокрема, говориться: «Вважаю неможливим залишатися Головою Верховної Ради Криму за результатами другого туру виборів президента Республіки Крим».

Він просить Верховну Раду прийняти його відставку. Це питання має бути вирішенням на позачерговій сесії, яка скликається 4 лютого. На цій сесії буде приведено до присяги президента Ю.Мєшкова.

Олександр ПЛАТ.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Отже, перша ейфорія від кримських президентських виборів минає, і дедалі очевиднішим стає зовсім інше, головне: одна справа — передвиборчі обіцянки, інша — необхідність і можливість їх виконувати. Крим — складова частина України, і що б там хто не казав, а цей факт визнано в світі. Непотрібність територіальних переділів продиктована логікою всього післявоєнного розвитку Європи і світу, закріплена в чинному україно-російському договорі 1990 року. То навіщо городити мости уздовж річки? Взагалі навіщо ті мости потрібні там, де нема прірви і поки що все ґрунтується на законних правових підставах? Не треба сіяти вітер, то не буде й бурі. Розумні і відповідальні політики мають це враховувати.

Гортаючи зарубіжну пресу

«Ю.Мєшков, щойно обраний президентом Криму.., повторив свою предвиборчу обіцянку відновити політичні зв'язки з Росією, що, безперечно, посилить напруженість між Києвом і Москвою з приводу подальшої долі стратегічно важливого чорноморського півострова».

«Вашингтон пост».

«Якщо багатонаціональний Крим уже називають українською Боснією, то невдовзі вся Україна може перетворитися на Балкани СНД».

«Нюрнбергер нахріхтен» (ФРН).

«Україні загрожує розпад. Обрання президентом Криму діяча-сепаратиста являє собою прецедент для усіх російськомовних областей у східній частині України, які страждають від розриву економічних зв'язків з колишнім СРСР».

«Ліберасьон» (Франція).

«Переконлива перемога Мєшкова завдяки платформі реінтеграції Криму до складу Росії може спровокувати пряму конфронтацію між Києвом і цим півостровом».

«Файненшл таймс» (Великобританія).

ЧОЛОВІКИ, СТРИВАЙТЕ!

За політику беруться жінки

4 лютого в Києві відбудеться з'їзд жіночих організацій України, на який, за попередніми даними, зберуться 500 делегаток і 100 гостей з усіх областей нашої держави, близького та далекого зарубіжжя. У підготовці та проведенні з'їзду активну участь беруть Жіноча громада, Союз українок, Спілка жінок України, Спілка солдатських матерів, Християнська жіноча партія — разом близько двадцяти організацій, партій та об'єднань «слабкої» статі.

Як повідомила на прес-конференції, присвяченій цій події, голова оргкомітету з'їзду пані Михайлина Бородай, це вже друге велике жіноче зібрання в Україні за часів її незалежності.

Мета з'їзду — нагадати співвітчизницям, незалежно від їхньої національності та віровизнання, про головне завдання сьогодення: зберегти державну незалежність. Тут жінка може й повинна мати активну позицію, а не просто зітхати з приводу економічних труднощів.

Крім того, з'їзд обговорить стратегію і тактику участі жіноцтва у виборах до Верховної Ради: як кандидатки в депутати, так і виборців.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

ПРЕЗИДЕНТ ВІТАЄ ПРЕС-КЛУБ

Щиро вітаю прес-клуб ринкових реформ Київської спілки журналістів, який разом з Американським Агентством міжнародного розвитку та компанією «Прайс Уотерхаус» працює над поширенням в Україні конкретних знань і корисного досвіду приватизації та ринкових відносин.

Ви об'єднали довкола себе провідних журналістів, котрі в засобах масової інформації активно пропагують ідеї ринкових реформ економіки, демонополізації, народної приватизації, приватного бізнесу, сприяють виробленню позитивного громадського іміджу підприємництва.

Сподіваюся, приклад першого в нашій країні професійного прес-клубу набуде підтримки серед журналістських колективів.

Леонід КРАВЧУК.

«БУМАР» З ВУЛИЦІ ПАВЛА II

У центрі Варшави, на одній із найбільш людних вулиць польської столиці — Іоанна Павла II, розміщується офіс відомої зовнішньоторгової фірми «Бумар». Будівельники і шляховики близько двадцяти країн світу знають цю фірму як постачальника машин і будівельного обладнання, а також надійного партнера із сервісного обслуговування цієї техніки.

Вітер змін, що пройшовся польською економікою і суспільно-політичним устроєм, не міг не зачепити і діяльність «Бумару», який з 1971 року працював як типове державне підприємство. У травні 1983 року нові підходи у зовнішньоекономічній діяльності, відмова держави від жорсткого централізованого управління привели до нових правових форм існування цієї зовнішньоторгової фірми. «Бумар» став товариством з обмеженою відповідальністю (ТОВ), засновниками якого стали 28 державних підприємств — виробники будівельних машин та обладнання, якими торгує «Бумар», а також державна скарбниця в особі польського Міністерства зовнішньоекономічного співробітництва.

— Незалежні експерти оцінили вартість фірми, — розповідає комерційний директор «Бумару» Андрій Заборовський. — 51 відсоток паїв залишився у власності держави, а решту викупили заводи-виробники (47 відсотків). Два відсотки передбачено для приватних підприємців. Наголошую, що задарма ніхто нікому нічого не давав. Всі, хто став пайовиком, заплатив до державної скарбниці гроші.

ТОВ — це перехідна форма перетворення суто державного підприємства на підприємство з іншими формами власності. Але вже ця перехідна форма дає можливість колективу більш вільно визначати власну політику.

— Відомо, — продовжує розповідь Андрій Заборовський, — що у рамках РЕВ Польщі визначили таку галузь діяльності, як виробництво будівельних і дорожніх машин та техніки. Тож фірма слухняно виконувала волю держави, не вносячи істотних коректив до цієї діяльності. Але зі змінами у політико-правовій і господарській системах країн РЕВ співробітництво «Бумару» з партнерами зазнало серйозних випробувань. Обмаль валюти, розвал відлагодженого механізму співробітництва і взаєморозрахунків, стихійність ринку колишніх республік СРСР, нестабільність законодавства, неконвертованість власних грошей призвели до обмежень експорту. Лише правова форма ТОВ давала фірмі можливість вижити за таких умов. Нам не треба йти по дозвіл на той чи інший вид діяльності, по дозвіл на вивезення і ввезення тих чи інших товарів. Усе вирішує керівництво фірми, призначене пайовиками. Звичайно, в рамках чинного в Польщі законодавства.

Що дало позбавлення шор спеціалізації? У сусідній Білорусі «Бумар» створив два СП — «Бумеко» і «Белполеко». Перша фірма займається ввезенням запасних частин і ремонтом вилкових навантажувачів, а друга — проблемами будівництва ... очисних споруд і утилізації відходів. Польська сторона бере участь у проектуванні, а також оснащенні екологічного проекту машинами, насосами тощо з різних країн світу.

Знаючи проблеми міського автобусного транспорту в Україні, зокрема з оновленням і ремонтом угорських «Ікарусів», «Бумар» налагодив постачання потрібних двигунів з Польщі. Столичний автобусний парк «Ікарусів» уже оснащується польськими двигунами. До речі, торговий оборот фірми торік сягнув за 34 мільйони доларів.

— Тепер у нас настав другий етап реорганізації у зміні форми власності. Фірма буде приватна, — розповідає Андрій Заборовський. — До речі, у Польщі за приватну вважають ту фірму, у статутному фонді якої питома вага державних паїв менша за 50 відсотків. Процес приватизації у нас відбувається за таким сценарієм. Маючи сьогодні 51 відсоток паїв, держава віддає пайовикам, звісно не безплатно, 31 відсоток, залишивши собі тільки 20. Кому дістануться ці паї? Насамперед трудовому колективу — третина. Решту, хотілося б, щоб придбав один пайовик. Маю на увазі — юридична особа. Звичайно, якщо у нього знайдеться така сума грошей. Не буде такого багатого пайовика, то знайдеться три-чотири «бідніші», які викуплять решту паїв. Між іншим, ці 20 відсотків паїв можуть купити пайовики «Бумару», котрі стояли біля витоків ТОВ. У них першочергове право. Передбачено також, що вартість паю на момент продажу буде ринкова, тобто перевищуватиме свою статутну вартість. Зелене світло щодо придбання паїв «Бумару» засвітили і перед іноземними інвесторами.

Цікава деталь. «Бумар» розташував свій офіс у центрі Варшави. Високий будинок, де «Бумар» займає три поверхи, не є власністю фірми. Вона орендує площі, хоча має власний двоповерховий будинок у районі, дещо віддаленому від центру столиці.

Здаючи в оренду власний будинок, фірма має змогу тримати офіс у центрі Варшави. Це престижно. Це свідчить про надійність «Бумару» як партнера, котрий вистояв перед дев'ятим валом ринкових реформ і впевнено прокладає курс у зовнішньоторговельній діяльності. Вистояти у всіх штормах «Бумару» дає можливість постійне перетворення, зміна правових форм власності. Від цілком державного підприємства — до приватного. Але з участю і за підтримки держави. Бо у Варшаві чітко дотримуються правила: могутність держави зростатиме і розквітатиме залежно від могутності і розквіту таких, як «Бумар».

Леонід БРОВЧЕНКО.

Варшава — Київ.

ТРИМАТИ ДОВГОБУДИ СТАНЕ НЕВИГІДНО

Ми вже повідомляли про те, що в Кабінеті міністрів під головуванням в.о. прем'єр-міністра України Ю. Звягільського відбулася нарада з питань виконання Указу Президента України «Про приватизацію об'єктів незавершеного будівництва» («ГУ» за 22 січня 1994 р. «Що « батьки» недобудували, добудують підприємці»). Як повідомила пресслужба Президента та Кабінету міністрів, за підсумками наради прийнято відповідне рішення. Зокрема ним визнано як незадовільну роботу Фонду державного майна, міністерств і відомств з виконання зазначеного указу.

Раді Міністрів Республіки Крим, держадміністраціям областей та міст Києва і Севастополя доручено якнайшвидше створити комісію з приватизації об'єктів незавершеного будівництва і не пізніше 10 лютого 1994 року скласти повні переліки таких об'єктів, що підлягають приватизації, у тому числі об'єктів комунальної власності. Відповідним державним структурам доручено у місячний термін подати до Кабінету міністрів графік проведення аукціонів з продажу об'єктів незавершеного будівництва на 1994 рік.

З метою активізації приватизаційного процесу визнано за необхідне вжити заходів для прискорення розгляду в Верховній Раді України законопроекту «Про оподаткування об'єктів незавершеного будівництва». Разом з тим відповідним міністерствам і відомствам доручено підготувати та внести в Кабінет міністрів проекти нормативних актів, потрібних для спрощення процесу приватизації таких об'єктів.

Сергій ЯСЕН

«МОЯ ЗЕМЛЯ!»

Такі слова віднині можна почути від декотрих мешканців Харкова

Як відомо, у Харкові відбувся перший земельний аукціон, на якому було запропоновано до продажу 16 ділянок землі. Переможці конкурсу щодо восьмох із них могли побудувати житлові будинки та оформити право власності на землю. Переможці щодо решти 8 ділянок одержували право орендувати землю протягом 50 років з переважним правом продовження оренди на наступні 50 років для забудови об'єктами комерційного використання, в тому числі офісами, магазинами, ресторанами та готелями. В торгах земельними ділянками мали право брати участь лише жителі Харкова, а в торгах праві оренди — приватні підприємства, зареєстровані в Харкові.

Яку головну мету ставили перед собою організатори аукціону? Скажімо, мер міста Є.Кушнарьов, виступаючи перед учасниками прес-клубу ринкових реформ, заявив, що мета цього аукціону — перевірити життєздатність земельних аукціонів як способу приватизації землі. Відтак регулярне їх проведення сприятиме ефективному використанню землі, заохочуватиме приватні інвестиції в землю і створюватиме ринок нерухомого майна, бо за умови права власності на землю цей ринок буде функціональніший. У той же час зазначалося, що сьогодні приватизацію землі гальмує недосконалість законодавства, особливо в тих пунктах, де йдеться про користування та володіння землею. На цьому досить грунтовно зупинився заступник міністра України в справах будівництва та архітектури В.Гусаков.

Тож за словами Є.Кушнарьова, організатори аукціону, щоб не порушувати законодавства, змушені були йти обхідними шляхами, але зрозуміло, надалі з цим миритися не можна. Правда, побоювання, що перепони на шляху приватизації землі не так швидко будуть зняті, і змусили встановити термін оренди в 50 років. Як хтось пожартував, може, хоч за цей час ми прийдемо до цивілізованого ринку землі.

Проте деякі побоювання у тих, хто погодився взяти участь в аукціоні, залишаються. Бо, незважаючи на те, що ст. 3 Земельного кодексу України закріплює рівноправність всіх форм власності, насправді ми бачимо, що коли це стосується підприємців, то тут діє принцип винятковості державної власності на землю. Тому підприємець змушений звертатися до органів влади з проханням надати земельну ділянку в користування. Це означає, що земельні ділянки в населених пунктах можуть бути надані в постійне користування тільки для житлових і дачних кооперативів, а підприємницькі структури таким правом не наділені.

Проведення земельного аукціону в Харкові, за словами Кушнарьова, і має створити відповідний прецедент, щоб привернути до проблеми приватизації землі увагу законодавців.

І результати аукціону свідчать, що на сьогодні це не більше, ніж прецедент, оскільки бажаючих придбати землю було небагато — із 16 лотів розіграно лише два. І обидві ділянки землі куплені мешканцями Харкова під житлову забудову. Так одну ділянку в центрі міста (1500 кв.м) за стартової ціни 255 мільйонів карбованців було продано за 806 мільйонів. За другу (2500 кв.м) при стартовій ціні 207 мільйонів карбованців один із покупців виклав 726 мільйонів.

Що цікаво, обидва покупці мешкають у так званих «хрущовках» і мріють збудувати гарні котеджі на всю сім'ю.

Можливо, що це тільки «перші хоробрі» і за ними підуть інші, але показовим є той факт, що жоден із підприємців не захотів ризикувати своїми грішми за нашого непевного законодавства. Бо хоч Є.Кушнарьов і запевняв, що із Прокуратурою все домовлено, хто знає, чи не прийде завтра інший Прокурор. Отже земельні аукціони зможуть запрацювати на повну силу лише за умови нормального законодавчого підгрунтя.

А гроші, виручені від аукціону, за словами його організаторів, буде використано для будівництва житла малозабезпеченим сім'ям та тим харків'янам, що їх переселятимуть із старих будівель.

Такі слова вже давно вживають мешканці польських міст

Польща підійшла до проблеми приватизації землі виважено, тобто там не було спроб приватизувати геть усю землю. Визначали окремі земельні ділянки, які звичайно продавали з аукціонів або під час тендерів. Причому ці процеси були досить децентралізовані, бо центральна влада надала містам право самостійно визначати метод приватизації землі. В результаті до бюджетів міст надходили кошти, достатні для подальшого міського будівництва, а крім того, за цих умов до містобудівництва активно прилучалися іноземні інвестори. Відтак створювалися передумови для рівних умов діяльності державного і приватного секторів.

Коли розглядати приватизацію землі у такому місті, як Варшава, то на сьогодні там надзвичайно великий попит на площі під офісне будівництво, підприємства торгівлі тощо. Тож тільки у великій Варшаві на цей час пропоновано для продажу до 4 тисяч гектарів землі. Фахівці, відзначаючи постійне зростання цін на земельні ділянки, пов'язують це з тим, що Польща входить до дедалі тісніших торговельних стосунків з країнами світу, що потребує чималої площі під представництва. Можна прогнозувати, що незабаром і перед такими українськими містами, як Київ, Харків, Одеса, Львів, постануть такі проблеми, а старих будівель не вистачатиме. Відтак ціна земельних ділянок під будівництво офісів зросте неймовірно.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Виставки

Мансарда у ніші

Десь вичитане: справжня майстерня справжнього художника має розташовуватись не будь-де, а обов'язково у мансарді. (Стосовно української майстерні у світлі останніх мовних віянь слід було написати — на горищі.) Втім, організаторів вернісажу «Українська майстерня» у галереї «Київ» цікавив інший бік справи. Отримавши порожню «нішу» — шматочок простору, відокремлений прозорою білою сіткою, кожен з 35 художників мав відтворити у ній атмосферу власної майстерні. Заповнити той простір усіляким «священним мотлохом», з якого, власне, й виникає кінцевий продукт — картина.

Найкраще про це розповіли самі художники. Володимир Яковець: «У моїй майстерні я пародіюю людей, які занадто серйозно ставляться до своїх картин... Гра — це мое життя». Анатоль Федірко: «Моя майстерня — це міф, який завжди зі мною... Але сьогодні це — реальність кінця століття, а вчора я згадав, що ще й кінця другого тисячоліття...»

Хтось, як іванофранківці Ігор Панчишин та Мирослав Яновський, шукають відбитки європейськості в українському мистецтві, хтось, як черкаський американець Джон Вайдеман, мішає ностальгію зі спаленими лампами Всесвіту, хтось відчуває себе кішкою, яка гуляє сама по собі... Звісно, «мотлох» постмодерністський кардинально відрізняється від, скажімо, «мотлоху» наївного мистецтва. Втім, завітайте (виставка триватиме до 6 лютого) і переконайтеся самі.

Ганна РОМАНЦОВА.

На фото: майстерня № 5 художників Ігоря Панчишина та Мирослава Яновського; майстерня № 27 художника Анатоля Федірка.

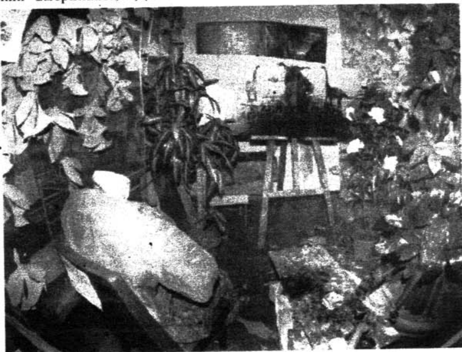

Зверніть увагу

Платникам податків потрібен комфорт

Коли у нас була практично єдина форма власності, громадяни не мали жодного клопоту з податками. Мовляв, відраховують — ну й нехай. Держава мала клопотів ще менше.

Нині й у держави, і у громадян турбот незрівнянно побільшало. Навіть якщо вважати, що платник податків (теоретично) кристальночистий, а у податковому законодавстві (теж — теоретично) все чітко і ясно розписано — все одно виникнуть тертя і непорозуміння. Адже справу тільки розпочато. Та й делікатна це штука — узяти податок, нікого не травмуючи!

Як пом'якшити можливі ексцеси? З цією метою при Головній державній податковій інспекції України щойно створено цілком новий підрозділ — Управління масово-роз'яснювальної роботи серед платників податків. Подібні підрозділи створюються й при обласних, міських і районних державних податкових інспекціях. Через органи масової інформації ця служба пояснюватиме населенню тонкощі податкового законодавства. До працівників цієї служби (за місцем проживання) ви можете звернутися й особисто — за будь-якою консультацією.

Власне, закладено основу для створення спеціальної довідкової служби. Кажуть, у США подібна служба встановила на кожній вулиці свої телефони-автомати. Оце — комфорт! У нас, можливо, згодом теж так буде. А поки що в Україну прибула група досвідчених американських фінансистів — щоб допомогти нашим збирачам податків налагодити культурну роботу. Група працюватиме три місяці — в Києві та деяких обласних центрах.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Зацвів «Пролісок» у січні

Саме цього зимового місяця народився півстоліття тому його засновник, заслужений працівник культури України Анатолій Коротков. Урочисто відзначили кіровоградці півстолітній ювілей земляка і 50-річчя творчої діяльності. Створений ним дитячий хореографічний ансамбль «Пролісок» прославив танцювальне мистецтво України далеко за її межами. На урочистості приїхали його друзі — латвійський дитячий ансамбль «Дзінтаріньш» з Риги, представники фонду «Діти Росії» вручили грамоту, були колеги з Москви, з інших міст країни. Гучними оплесками зустрів переповнений зал філармонії повідомлення представника Президента в області Миколи Сухомлина про те, що він подав клопотання про присвоєння А. Короткову звання народного артиста України.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Продиктовано в номер

Влада вчиться торгувати

Перший аукціон з приватизації комунальної власності відбувся в Чернігові. За початкової ціни 977 мільйонів карбованців 10 магазинів, кафе продані за 4 мільярди карбованців. Найбільший виторг міський бюджет отримав за магазин «Комісійний», що у центрі міста. Його, щоправда, передано в оренду, але... за мільярд карбованців.

Красномовний жест людяності

В Ужгороді відбулась урочиста церемонія передачі гуманітарної допомоги з Угорщини жителям Закарпаття, що постраждали від повені. Як відомо, уряд цієї країни виділив потерпілим 20 мільйонів форинтів (близько 20 тисяч доларів). Ще на 19 мільйонів форинтів закупили ліків, одягу, харчування громадяни Угорщини. Доставку вантажу взяла на себе угорська мальтійська благодійна служба.

— Сьогоднішній жест уряду та народу Угорщини — красномовний і дуже вчасний, — зазначив міністр закордонних справ А.Зленко. Такої ж думки дотримується і міністр закордонних справ Угорщини Г.Єсенскі, який взяв участь у церемонії передачі гуманітарної допомоги.

Між міністрами відбувся заінтересований обмін думками з приводу реалізації підписаних у квітні минулого року двосторонніх угод, обговорено нові можливості подальшого розширення сфер взаємовигідного співробітництва.

Зустріч на кордоні

У лютому цього року запланована зустріч глав урядів України і Республіки Польща, повідомила обласна громадсько-політична газета Волині «Вісті». Відбудеться вона, імовірно, в Луцьку. В рамках підготовки до цієї зустрічі на прикордонному переході Ягодин—Дорогуськ побував прем'єр-міністр Польщі В.Павляк. У супроводі представника Президента у Волинській області В.Блаженчука і посла України в Польщі Г.Удовенка глава польського уряду ознайомився з облаштуванням переходу, цікавився співпрацею прикордонників та митників двох країн. Перспективою передбачено спорудження мосту через Західний Буг, будівництво інфраструктури на автомобільному й залізничному переходах в Ягодині.

Внесуть свої пропозиції

Посол України в Чеській Республіці Р.Лубківський зустрівся з міністром закордонних справ Чехії Й.Зеленцем. У ході розмови посол інформував міністра про створення Міжнародного фонду сприяння ядерному роззброєнню в Україні. Інформація була сприйнята з зацікавленістю. Після детального вивчення нашої ініціативи чеська сторона внесе свої пропозиції.

Хочуть допомагати, але не знають, як

У Вашингтоні відбулися переговори Президента США Б.Клінтона та канцлера ФРН Г.Коля. Сторони обговорили питання розширення американо-німецьких відносин, реалізації програми НАТО «Партнерство заради миру» та допомоги країнам Східної Європи.

У сусідів

Особливий стан у Придністров'ї

У Придністров'ї заявлено про запровадження особливого стану на території регіону, що діє, згідно з указом глави адміністрації, з 19 січня по 1 березня.

Пояснення цього кроку таке: в інтересах захисту прав громадян Придністровської Молдавської Республіки, покращення їхнього соціально-економічного становища, врегулювання готівкового обігу в республіці та з метою збереження державного устрою ПМР. Особливий режим передбачає жорсткий контроль над засобами масової інформації, припинення діяльності політичних партій і рухів у разі, якщо вони дестабілізують обстановку, а також запровадження комендантської години на всій території Придністров'я. Втім, усі ці заходи поки що лише декларовано. В адміністрації Тирасполя пояснили, що будь-який з них, хоча й позначений відповідним розпорядженням, буде реалізований тільки в разі потреби.

Коротше, проголошення особливого режиму не що інше, як застереження: спроба втримати ситуацію в регіоні під контролем і заразом приструнити декого. Кого ж?

Один тривожний для властей Придністров'я сигнал: парламентські вибори в Молдові призначено на 27 лютого. Президент Молдови М.Снєгур нещодавно заявив про те, що в Придністров'ї ці вибори пройдуть на два тижні раніше, пояснивши це проханнями лівобережан. Тираспольські власті, вбачаючи за цим підступ, побоюються можливих провокацій, тим паче що офіційно Тирасполь категорично відкинув пропозицію Кишинева взяти участь у виборах у Молдові.

На тлі посилення протиріч між Молдовою та її східним регіоном загострився внутрішній конфлікт у Придністров'ї. Командувач 14-ї армії генерал-лейтенант О.Лебедь на зустрічі з трудовими колективами в Тирасполі відкрито закликав до громадянської непокори і зміни керівництва Придністров'я. Ці заклики тиражувалися в передачі комерційного телеканалу «Аскет». Передбачуваний контроль над засобами масової інформації, що є одним із заходів особливого стану, — це, по суті, попередження «Аскету»: або виступ О.Лебедя, або вето на ефір. Не лишилося вибору у політичних партій, а також у профспілкових рухів. Спроби будь-кого мітингувати чи страйкувати можуть призвести до заборони подальшої діяльності. А привід для відвертого невдоволення у населення є: порожні прилавки придністровських магазинів, мізерна зарплата в «мертвих» рублях і неможливість через штамп у паспортах про придністровське громадянство виїхати за межі регіону.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

Власкори повідомляють

Справа державної ваги

Під час сесії, що недавно розпочалася, депутати Верховної Ради Киргизстану одним з перших порушили питання про покращання житлово-побутових умов депутатів. Зокрема, пропонувалося побудувати (якнайшвидше) 150-квартирний житловий будинок в Бішкеку, нову споруду парламенту, оснащену сучасним обладнанням і розраховану на 500 чоловік, а також пансіонат на Іссик-Кулі, будинок відпочинку у приміській зоні, завести власне підсобне господарство.

Майже 700 мільйонів сомів потрібно було б на все це справді, на думку декого з парламентаріїв, першочергове для республіки, що переживає гостру кризу і вже має великий дефіцит бюджету.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Австралійський калейдоскоп

Дедалі більше нарікань останнім часом у австралійців на поштову службу. Від «друзів» вони стали отримувати посилки з дохлими пацюками, котами, крокодилами. Поліція зайнялася пошуками жартівника чи групи жартівників.

* * *

Неподалік від Мельбурна знайдено щелепову кістку лабіринтодонта. Тварини, яка зовні нагадувала крокодила або ж саламандру і жила на землі 110 мільйонів років тому. Знахідка підтвердила припущення австралійських учених про те, що їхня країна була колискою додинозаврового життя.

* * *

Що хвилює пересічних громадян країни і як вони проводять вільний час? На такі запитання спробували отримати відповідь соціологи, опитавши 2000 сіднейців.

Гроші та майно не найголовніше у житті багатьох респондентів. На першому місці здоров'я, а вже потім шлюб, соціальний статус та друзі. Цікаво, але для чоловіків шлюб значно важливіша ознака щастя, ніж для жінок.

Водночас бюро статистики довідалося, що жінки на домашнє господарство витрачають у середньому 3,5 години щодня, а чоловіки — вдвічі менше. Однак жінки знаходять і більше часу на розмови — 2 години на день, чоловіки ж лише годину. Зате сильна половина людства більше витрачає часу на сон, їду, спорт та дегустування міцних напоїв у барах.

Право

Міліція даремно хліба не їсть

То чому ж тоді «жирують» злочинці?

Управління боротьби з організованою злочинністю у Волинській області міститься в підвальному приміщенні. Металеві грати на вікнах, гратчасті вхідні двері, сигналізація... В службових кабінетах тіснота, стіл до стола притулений, ніде й сісти. Начальник управління Олександр Куліш вибачається, розводить руками — мовляв, ще не розжилися... Як на мене, то вже час, адже управління створене ще в березні минулого року. Але то вже інше питання. В даному разі мене цікавило, а що ж за оті місяці, відколи ця служба почала працювати з новим Законом «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», зроблено? Чи хоча б робиться? Бо мало не щодня тільки й чуємо: мафія, рекет, наркобізнес, бандитизм, шантаж, корупція...

— Працюємо в міру сил і можливостей, — каже полковник Куліш. — Але хліб даремно не їмо. Від часу створення управління нами порушено 68 кримінальних справ. У злочинців вилучено 5184 долари США, 1250 німецьких марок, 20 легкових автомобілів, 45 одиниць вогнепальної зброї, чимало бойових патронів, гранат, різних цінностей на 120 мільйонів карбованців. Ми не рахуємо того, що профілактичною роботою чимало злочинів попереджено.

Розповідав Олександр Сергійович за свою роботу, про те, чим саме займаються оперативні працівники управління, а мені від почутого робилося моторошно. У його службовому кабінеті слова «мафія», «корупція», «організована злочинність» — це не щоєсь абстрактне, далеке й чуже. Наведені полковником конкретні приклади свідчать, що все це є на Волині, в Луцьку, під нашим, даруйте, носом. Не завезене «з-за бугра», а своє, доморощене. Ось нещодавно працівники управління затримали Валерія П. — організатора ряду тяжких злочинів. У нього вилучено на 80 мільйонів карбованців промислових товарів, шість гранат, пістолет і револьвер, обрізи карабіна і мисливської рушниці, набої, сигнальні ракети, прилад нічного бачення, два автомобілі... І не один він такий вештався Луцьком.

— Арештовано директора малого підприємства Журіна, який через підставних осіб малих підприємств різних міст отримав в акціонерному банку кредити на сотні мільйонів карбованців, а потім їх привласнив. До кримінальної відповідальності притягається генеральний директор волинського науково-виробничого об'єднання «Трави» Щесюк, який протягом кількох років зловживав службовим становищем, наживався, — продовжував розповідати Олександр Сергійович. — Порушено кримінальну справу проти працівників Волинської митниці, котрі брали хабарі. Останнім часом з'явився такий різновид злочинів: під виглядом повернення боргу злочинці вимагають у людини гроші. Ми розкрили дві злочинні групи, очолювані братами Олександром і Валерієм Балабашами. Але маємо добру мороку. Вимагачів затримуємо, є докази, а до суду справа інколи й не доходить. А причина в тому, що це питання в законодавчому порядку належно не опрацьоване, тож чимало кримінальних справ довелося закрити.

Під час розмови полковник Куліш порушив ще одну важливу проблему. Волинь, як відомо, межує з Польщею. Відповідні правоохоронні служби Волині й прикордонних воєводств Польщі уклали договори про співробітництво. Зокрема, про взаємну допомогу у виявленні й затриманні злочинних груп чи окремих осіб. Нині оперативні працівники управління розслідують кілька кримінальних справ, що пов'язані з Польщею. І часто це слід робити оперативно, має значення кожен день. Але...

— Щоб розпочати слідчі дії на території Польщі, ми зобов'язані ставити до відома Генеральну прокуратуру України, з Києва йде запит у Варшаву. Два-три тижні треба чекати дозволу, і він, буває, запізнюється, — з сумом говорив Олександр Сергійович. — Треба, щоб ми самі могли приймати подібні рішення. Я вже не кажу про те, що в нас узагалі немає валюти, а за кордон з купонами не поїдеш. А злочинці її мають. Їм нічого не варто будь-коли поїхати за кордон і там продовжувати свої чорні справи.

Безперечно, це добре, що Україна має Закон «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю». Потрібно ж якось зупинити те зло, що заважає розбудові суверенної держави. Та прийняти закон — ще замало, важливо виконувати його, зробити так, щоб він діяв. Я ось прочитав у законі (стаття 9), що управління, відділи й відділення боротьби з організованою злочинністю є юридичними особами, мають самостійні кошторис, розрахункові та інші рахунки в банках, печатки... Коли про це запитав Олександра Сергійовича, він зітхнув і нічого не відповів. Це вже від інших працівників управління я почув, що в них навіть із транспортом скрута. А лік бензину йде на грами. То як же їм ловити мафіозних спритників, коли ті роз'їжджають в іномарках і не знають, що таке нестача бензину?

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Підрозділ «Беркут» уже добре відомий у Миколаєві. Йому всього рік, а на рахунку — десятки розкритих злочинів, зокрема пограбувань, убивств, злочинних нападів. Бійці підрозділу чудово підготовлені. А арсеналу «Беркута» можна тільки позаздрити: карабіни, снайперські гвинтівки, спеціальні автомати, пістолети, радіостанції, засоби індивідуального захисту...

Фото «Укрінформ».

Медицина

Місія доктора Береша

У сусідній Угорщині, мабуть, немає людини, яка б не знала лікарського препарату — крапель Береша, що кілька років тому став справжньою сенсацією в медицині. Особливо ефективним він виявився у боротьбі з недугами, спричиненими екологічними бідами, а також при лікуванні виразкових, гінекологічних, стоматологічних захворювань. Краплі є також чудовим профілактичним засобом.

Якщо коротко сказати про препарат, то угорський вчений доктор Береш винайшов геніально простий препарат, до складу якого входить 17 мікроелементів. Вони спонукають працювати найсильніші й найефективніші «ліки» — захисні сили організму людини, тобто її імунну систему. Над розробкою препарату 72-річний винахідник працював майже 40 років. Найголовнішою своєю місією доктор Береш вважає позбавлення людей від хвороб.

Ми вже повідомляли про те, що краплі Береша прийшли в Україну, де в них особливо гостра потреба, бо тінь Чорнобиля не зникла, а наша нерозумна діяльність у сфері промислового виробництва, сільського господарства призводить до все нових проблем, які викликають цілі «букети» різноманітних захворювань.

У Києві, в Українському домі на Хрещатику, де розташоване представництво спільного підприємства «Береш-Київ», цей препарат можна придбати. Тут, до речі, консультують і провідні спеціалісти-медики, які брали участь у клінічних випробуваннях крапель.

Краплі подешевшали, причому солідно — на 40 відсотків. Адже спільне підприємство працює на базі об'єднання «Лубнифарм».

Генеральний директор акціонерного товариства «Береш експорт імпорт» Золтан Хейманн, розповідаючи про проблеми, які виникли у зв'язку з поставками і виробництвом препарату в Україні, сказав:

— Ніде ми не докладали стільки зусиль для того, щоб краплі з'явилися на ринку, як у вас. До речі, вже зараз ми вкладаємо кошти у вашу охорону здоров'я, адже протягом п'яти років прибуток, одержуваний від діяльності СП, з України не вивозитиметься. Ми зробили все, що могли, нині залишається лише вболівати за вас...

А як на мене, то угорським підприємцям ще пощастило. Пощастило на партнерів-комерсантів, які, ризикуючи і власним капіталом, і добрим іменем, взялися за поставки препарату в Україну, бо у держави на закупівлю цих ліків коштів бракує. Пощастило знайти лікарів, що керувалися не вигодою, а прагненням допомогти людям, яких зачепила чорнобильська біда, і в першу чергу дітям, бо вони найбільше страждають від наших екологічних бід.

Розповідав мені заслужений лікар України, генерал медичної служби, начальник військово-медичного управління СБУ Михайло Захараш про результати клінічних досліджень препарату, які здійснили і продовжують здійснювати фахівці спеціально створеної лабораторії у цьому закладі. І хоч не збулася поки що мрія доктора Береша про лікування краплями онкологічних захворювань, але лікарі переконалися, що люди, яких жорстоко покарала природа, набагато легше переносять хворобу, вживаючи разом з іншими ліками краплі Береша. А от при лікуванні виразки шлунка ефект разючий. Надзвичайно ефективний препарат при застосуванні його в хірургії, терапії, стоматології, гінекології.

Протягом двох років через лабораторію пройшли 1500 хворих з різноманітними недугами. Вперше було встановлено антиоксидантну дію препарату, тобто його здатність зменшувати ступінь самоотруєння організму. Особливо ж ефективний препарат для тих, хто «нахапався» нуклідів.

У результаті досліджень з'явилися відкриття для оформлення патентів. Професор Захараш вважає, що в умовах, у яких ми живемо, краплі Береша слід вживати практично кожному.

У директора дитячого територіального медичного об'єднання Мінського району Києва Світлани Якушевої теж чималий досвід роботи з препаратом.

— Звичайно, — говорить вона, — якщо дитина здорова, якщо їй забезпечено правильне, раціональне, збалансоване харчування, якщо з їжею вона одержує необхідну кількість мікроелементів, вітамінів, жирів і вуглеводів, то без крапель можна обійтися. Але де ви бачили нині таких дітей? Як правило, наші діти ослаблені, харчування погане, вітамінів бракує. Ми переконалися, що малята, які вживали краплі Береша, рідше хворіють, менше простуджуються. Ефект від крапель кращий, ніж від полівітамінів, бо вони мають більш вдале поєднання мікроелементів. Якщо батьки проведуть хоч би один курс такої профілактики, то це значною мірою убезпечить дітей від простудних та інфекційних захворювань.

Київські лікарі мають вагомі результати досліджень. Без них ніяк не обійтися угорським спеціалістам. Адже вони вже створюють нові препарати. В аптеках Угорщини з'явився ще один продукт, розроблений у лабораторії доктора Береша: препарат для здорових людей «Віталін». Це — легкорозчинні таблетки, що, крім уже відомого набору мікроелементів, мають ще й цілий набір різноманітних вітамінів. До речі, «Віталін» надійшов уже до Києва. А найближчим часом з'являться й інші препарати, над створенням яких працює лабораторія доктора Береша.

А що в Києві? Недавно я розмовляла з генеральним директором спільного підприємства «Береш-Київ» Валерієм Орєшковим.

— Ми вже переконалися, — сказав він, — що краплі Береша — це саме ті ліки, які нині нам необхідні. У фірму надходять сотні листів, де люди розповідають про те, що з їх допомогою вони позбулися багатьох хвороб. І ми в змозі задовольнити попит. Адже плануємо протягом року в об'єднанні «Лубнифарм» випустити один мільйон упаковок препарату. Закуповуватимемо його також і в Угорщині.

Отак нелегко, хіба що завдяки ентузіазму людей, які прагнуть зробити для України добру справу, пробиваються до нас ліки, необхідні для здоров'я кожного.

Валентина ПИСАНСЬКА.

ІСТОРІЯ ОДНОГО МІСТА

Передісторія

Історія міст не починається з вказівок вождів. Як не почалася вона і у містечка енергетиків Нова Каховка з ідеї вождя, і навіть не з більшовицького ГОЕЛРО. Свідок тому — стара турецька башта, яка височить біля монументальної споруди Каховської ГЕС. За місцевою легендою з неї перекидали на протилежний берег важкого ланцюга, щоб не пускати в море козацькі чайки...

— «Я знаю: місто — буде!» — процитував Маяковського вождь народів Петро Перший і «виписав» з Європи шлюзових справ майстра Джона Перрі, наказавши йому розробити проект греблі у нижній течії Дніпра, щоб затопити пороги. Не встиг. Мляву спробу зробила Катерина II, більш енергійну — російський інженер Моргунков, розробивши навіть проект (1913—1914). Та почалася перша світова...

Власне історія

Після того, як військова промисловість Німеччини місяць працювала на виробництво тринітротолуолу для руйнування Дніпрогесу, вирішили: Каховську ГЕС не зруйнувати нікому. Проект передбачав п'ятиразову витримку гідроудару ворітьми шлюзу, стіни машзалу — три метри залізобетону, стеля — шість. Схаменулися: уже є атомна бомба. І стелю зробили «лише» в чотири метри завтовшки. Забули тільки про рибопровід. І риба з Дніпра пішла на нерест до Дунаю. Затопили Каховським водосховищем козацькі святині (що не вдалося одному вождю, вдалося іншому навіть після смерті) і більшу, ніж уся оброблювана площа Ізраїлю, територію. Проте, як і обіцяли, побудували-таки містосад за чотири роки — з 1951 по 1955. Не дивно, бо через три місяці після того, як почали зводити фундамент під перший будинок міста, тут було уже 5000 робітників 19 національностей.

Як на сталінське важезне «баракко», архітектура Нової Каховки навіть не була позбавлена шарму: досить привабливі будиночки, «готичний» шпиль колишнього міськкому партії, зеленочервоний візерунчастий дах Палацу культури. І — квіти, квіти, квіти. На схилі високого тут лівого берега Дніпра, вздовж усього міста — парк, дерева якого набагато старші за місто; колосальний, як на таке містечко, спортивний комплекс зі стадіоном, кортами, тренувальними майданчиками і єдиним в СРСР спеціалізованим лучним стадіоном.

Вирішити проблему робітників, які вивільнялися після завершення будівництва ГЕС, допоміг черговий соціалістичний монстр — Південелектромашзавод, продукція якого експортувалася, крім усіх регіонів колишнього Союзу, у 60 країн. Потім з'явився військовий «Сокіл», консервний, силікатний, ЗБК. Для десятків тисяч нових робітників будували житло. Але уже не в стилі міста-саду. Так з'явилися «хрущоби», а потім — квартали «розвиненого» і не дуже...

Проблеми

Енергетична криза прийшла в місто енергетиків, як і очікувалося, несподівано. Листопадові морози наче чекали скорочень поставок газу й мазуту з Росії, роз'єднання колись єдиної енергомережі. Так з'ясувалося, що розташоване тут Підприємство електромереж (обслуговує 11 лівобережних районів Херсонщини) виконує вказівки «Одесаенерго», не враховуючи місцеві інтереси. «Закозлилися» печі у ливарних цехах Південелектромашу, потекли холодильники на місцевому м'ясокомбінаті внаслідок планових відключень електроенергії. Так-так, саме планових: начальник Підприємства електромереж Алім Кумаранський показував мені підписи всіх керівників підприємств міста, до яких доведено було графіки відключень. Але то було навесні — і ніхто всерйоз не сприйняв те, що мало відбутися у листопаді. З тим же Південелектромашем так ніколи не робили раніше. Почали закриватися училища, школи, дитсадки, тимчасово припинили операції у місцевій лікарні — у хірургів від холоду не гнулися пальці. Так жителі міста енергетиків дізнались, що енергетика окремо, вони — окремо. А з тими, хто розподіляє електроенергію, «домовитися» неможливо, бо у них закони суворіші, ніж наш Карний кодекс: падіння частоти нижче 49,2 герца спричиняє автоматичне виключення систем. Якщо цього не буде зроблено, наслідки передбачити неможливо...

Гналися за прогресом — і перевели 5 котелень міста на газ (одну не встигли, залишилася на мазуті). Аж тут — скорочення лімітів на газ на 30 відсотків. Тиск падає: населення розбирає газ, вмикаючи все, що горить. Вимикати не наважилися — були смертельні випадки. Створена при міськвиконкомі спеціальна комісія для координації дій з економії електроенергії запропонувала керівникам підприємств добровільно піти на скорочення споживання на 30 відсотків — щоб не вдаватися до примусових дій. Підприємства навіть пішли на перенесення початку змін. Але і це не рятує, бо є виробництва з безперервним циклом.

Кілька місяців стоять автобуси з бензиновими двигунами — їх у місті 165. І лише 18 дизельних «Ікарусів» працюють. Коли я розмовляв з головою міськвиконкому, йому занесли нові тарифи на проїзд у приміському транспорті — 195 карбованців за кілометр. Він не підписав, але бензин від цього дешевшим не стане...

Зареєстрованих у місті безробітних... 300 чоловік. Хоча лише «Сокіл» скоротив за «конверсією» 2000 робітників — 40 % загальної кількості працюючих. Військову продукцію (55 %) випускати тут припинили. Замість неї спромоглися лише налагодити випуск склоочищувачів для АвтоЗАЗу; той же Південелектромаш майже припинив експорт, практикуючи часткову зайнятість.

«Роботою» забезпечує міський м'ясокомбінат: все більш-менш конкурентоспроможне тут скуповують і везуть на північ на продаж. Соціальної напруги не відчувається. Страждають поки що лише непрацездатні. Зареєстровано 2000 приватних підприємств, близько 400 МП, СП.

Інформаційна блокада вражає. Газети приходять сюди через тиждень, а телебачення, скоротивши час ефіру, не може забезпечити випуски новин уже з місцевих причин: ввечері вимикають електромережу. До планових відключень додаються позапланові. Пошта по шість днів неспроможна обробити листи, конвертів — катма. Додзвонитися по міжміській не допомагає навіть кількагодинне чекання. Автоматичний зв'язок працює. Якщо у вас є з собою жетони. Навіть у місті зателефонувати неможливо, бо автомати залишилися лише у центрі, звідки і пішки можна дістатися будь-куди. А місто-супутник Таврійськ зовсім залишилося без зв'язку: єдиний громадський телефон (не автомат — автомати давно розкурочені) на пошті... вкрали.

Сміття, за вивезення якого справно беруть гроші, не вивозять місяцями, і місто-сад поступово перетворюється на смітник. Особливо вражає це в парках, лісосмугах, які межують з приватними і дачними секторами околиць. Ділянки мізерні, задавлені дво- і триповерховими безформними спорудами.

Владу — Радам!

Не всю, звичайно. Хоча б частину...

— Люди до нас ідуть з усіма проблемами, — говорить голова міської Ради й міськвиконкому Вадим Мерзлов, — а реальної влади ми не маємо. Тому вони зневірилися у будь-якій владі. І повернути довіру — справа непроста. Процес буде тривалий.

По-перше, закони. Вони суперечать один одному, і це дає можливість не виконувати ніяких. Інші, чіткі й однозначні, не мають механізму забезпечення. (Що буде за те, що не виконав?) Скажімо, у межах наданих нам повноважень ми приймали рішення звільнити керівників зв'язку, транспорту, а обласні організації не відреагували. Закон не повинен бути декларацією.

Статус. Міськрада і її виконком мають у майнових питаннях однакові права. Якщо приймаються різні рішення — як бути? Намагаємося, звичайно, шукати компромісні рішення, але не завжди це вдається. Скажімо, не вдалося переконати міськраду в тому, що необхідно передати виконкомові вирішення оперативних фінансових питань, хоч і був уже яскравий приклад. 29 травня несподіване стихійне лихо — градобій — за кілька хвилин завдало збитків на 400 мільйонів карбованців у цінах того часу. Розв'язував цю проблему виконком. Якщо раніше сесії міськради тривали пару годин, то сьогодні — і два, і три дні. За три останніх роки ми провели 18 сесій. На сесії 21—22 жовтня, наприклад, розглянули 32 питання, серед яких — річний звіт голови, програма приватизації.

А приватизація, зазначимо, залежить від загальноукраїнських законів. Та й не лише вона.

— Вибори до Верховної Ради треба провести, щоб змінити цю владу, — говорить В. Мерзлов, — і мажоритарний принцип поки що — найкращий.

Тут майже не відчувається політичної активності, і з точки зору батьків міста така ідея цілком слушна.

— А мера, звичайно, треба обирати загальним голосуванням, а не, як сьогодні, депкорпусом. Це дасть незалежність від депутатів.

Бюджет

— Те, що планується Верховною Радою на 1994 рік (план, бюджет), знову робить нас прохачами. Підприємства, які платять податки, не «розуміють» місцевих проблем. І їх можна зрозуміти, якщо знати їхні проблеми. А на те, що залишається після відрахувань у республіканський і обласний бюджет, не розженешся. Що стосується підприємницьких структур, то податкова політика не стимулює виробника — вона однакова і для будівельників, і для торгівлі, прибуток якої визначити дуже важко. Результат — мізер у місцевому бюджеті.

Нахлібники. До Нової Каховки входять ще три Ради — міська, селищна і сільська. Статус у них однаковий, а обов'язки — різні. Скажімо, в місті-супутнику Таврійську лише розподіляють кожного року земельні ділянки під городи і реєструють акти громадянського стану.

— Вважаю, якщо немає джерел доходної частини бюджету, то говорити про базовий рівень Ради — безглуздо.

Як і в будь-якому молодому місті, у Новій Каховці живуть нащадки тих, хто, шукаючи кращої долі, вирішив поміняти життя докорінно. Переїзд на нові землі — не для людей з консервативним мисленням, навіть якщо це ідея вождя. Місцева влада тут користується послугами кооператорів-будівельників, залучає до міських програм комерційні банки, підтримує підприємців.

Коли я прощався з головою міськвиконкому, в кабінеті у нього було холодно. Але песимістом назвати його я б не наважився...

Костянтин ПАРИШКУРА.

Херсонська область.

ПРИВАТНА СПРАВА

ЦЕНТР ПІДГОТОВКИ

КЕРІВНИКАМ ПІДПРИЄМСТВ, БІЗНЕСМЕНАМ, БАНКІРАМ, ПРОФСПІЛКОВИМ ТА ПОЛІТИЧНИМ ДІЯЧАМ, КАНДИДАТАМ У ДЕПУТАТИ ВР УКРАЇНИ

До Ваших послуг ЦЕНТР ПІДГОТОВКИ кандидатів у депутати до виборчої кампанії та її проведення

«ПРИВАТНА СПРАВА»

- **Ми організуємо Вашу передвиборчу кампанію так, що у Ваших суперників не залишиться жодного шансу на перемогу**
- **Ми підтримаємо 450 кандидатів по одному на кожний виборчий округ**
- **Ви прогресивно мисляча людина. Отже, Ви — наш кандидат**
- **Наш кандидат буде депутатом ВР України!**

Програмою підготовки кандидатів передбачені курси психології, права, режисури, ораторського мистецтва, організації політичних кампаній

Детально ознайомитися з програмою Центру Ви зможете за адресою:
254123, м. Київ, вул. Межова 23-б,
тел.: (044) 434-43-61, факс-автомат: (044) 552-10-02.
Звертатися можна персонально, письмово, по телефону.

Концерн «Азовтранссервис» реализует

лесоматериалы:
— брус (сечением 25—100 мм);
— доска обрезная и необрезная (толщ. 25—50 мм).

Стандартные столярные изделия (окна, двери) оптовыми партиями.

Отпуск лесоматериалов и столярных изделий производится в трехдневный срок после оплаты. Форма оплаты — любая.

Автомобильные компрессоры для грузовых автомобилей и автобусов всех марок.

Принимаем на реализацию оптовые партии продуктов и товаров народного потребления.

Принимаем заказы на изготовление промышленных партий изделий из полиэтилена (из своего и давальческого сырья).

Восстанавливает все виды коленчатых валов и головок блока цилиндров двигателей внутреннего сгорания с гарантией.

Контактный телефон: (0629) 33-21-03.
Fax 34-94-79.
г. Мариуполь, ул. Казанцева, 16а.

Вниманию бюджетных организаций, колхозов, совхозов, госпредприятий, кооперативов, фермеров и частных лиц.

Российско-украинская фирма «РОСУ» осуществляет прямые поставки из г.Тольятти з/частей к автомобилю ВАЗ всех модификаций. Фирма принимает заявки и продает з/части. Цены ниже рыночных.

Фирма реализует:
двигатели 2103-21-6 первой комплектности;
блоки цилиндров 2103, 2106, 21081, 21083;
коробки передач четырех- и пятиступенчатые ко всем моделям ВАЗ;
передние подвески и задние мосты;
головки блоков цилиндров;
передние приводы 2121, 2108;
карбюраторы, генераторы, стартеры;
коленчатые валы, вкладыши, части кузова ко всем моделям ВАЗ — всего 285 наименований зап.частей.

Фирма реализует товары за наличный и безналичный расчёт, возможны оплата в СКВ и бартер. Отгрузка з/частей самовывозом.

Обращаться по адресу: **г. Шостка Сумской области, ул. Луначарского д.1, кв. 3.**

Факс. (05449) 2-01-15, телефон (05449) 2-35-81, а также г. Вышгород Киевской области, площадка ГАЭС, Вышгородское РТП тел. (044) 431-64-92, (296) 52-1-82.

NIL

ТОРГОВОЕ АГЕНТСТВО
АО РАФ
реализует
микроавтобусы РАФ с предпродажной подготовкой

пассажирские - 22038	- 7100 $
"скорая помощь" - 22031	- 7200 $
грузовые - 33111	- 6600 $
грузопассажирские - 3311	- 7100 $
"реанимация" (под заказ)	- 10000 $
"суперлюкс"	- 10800 $

Оплата в долларах США или в российских рублях по курсу ММВБ на день зачисления

Организуем доставку покупателю

Обращаться: ЛВ-1050, Латвия, Рига, ул.Марсталю, 12, тел. (0132) 22-45-39, тел./факс (0132) 22-75-17 Москва, тел.(095) 143-08-55

НПП "СИБТЕХИМПОРТ" РЕАЛИЗУЕТ:

ПОЛИПРОПИЛЕН

ПОЛИЭТИЛЕН ВЫСОКОГО И НИЗКОГО ДАВЛЕНИЯ, КАБЕЛЬ, ЭМАЛЬ-ПРОВОД, ПОЛИСТИРОЛ

Томск, ул. К.Маркса,83
Почтовый адрес: Томск, 634004, а/я 3884
Факс: (3822) 775608, 225700 для Сибтехимпорта
Телефон: (3822) 775712, 775608, 775697
Телетайп: 128370 СИБТЕХ
128116 ПКП для Сибтехимпорта

ФІРМА «АКОРД»

бере під реалізацію:
— меблі, імпортні продукти харчування, товари народного споживання на Ваших умовах.

Фірма пропонує:
— тканину плащову та костюмну, виробництво Білорусі;
— вакуумні установки для напилення ВУ-1А, ВУ-2А, виробництво Білорусі.

Дзвоніть в Лубни: (053615) 48-61.

Предприятие реализует:

автомобили ЗИЛ, ГАЗ, УАЗ;
автокраны на базе КрАЗ грузоподъемностью 10 и 30 тонн;
автокраны на базе ЗИЛ грузоподъемностью 6,3 тонны;
дизельные электростанции мощностью от 8 до 2500 кВт.

Осуществляет срочные платежи в Россию по курсу ниже банковского.

Телефон/факс в Полтаве (05322) 4-21-33.

Панове!

УКРСОЦБАНК

Акціонерно-комерційний банк соціального розвитку "Укрсоцбанк" сповіщає про загальні Збори акціонерів банку, які відбудуться 22 березня 1994 року у приміщенні Будинку кіно за адресою: м. Київ, вул. Саксаганського, 6.

Порядок денний

1. Звіт Правління про діяльність Укрсоцбанку та розподіл прибутку за 1993 рік
2. Звіт ревізійної комісії
3. Про збільшення статутного фонду Укрсоцбанку
4. Про зміни і доповнення, які вносяться до установчих документів Укрсоцбанку
5. Різне

Реєстрація - 9.30 - 11.00
Довідки за телефонами: 269-04-67, 269-05-91, 269-01-91, 269-00-86

Правління

Соціологія

Після нас хоч потоп,

або До чого призведуть нас зневажливе ставлення до природи і засилля бездуховності

Проведене нещодавно Інститутом соціології АН України та фірмою «Соціс-Гелпап» дослідження громадської думки з питань екології та культури засвідчило стурбованість наших співвітчизників як екологічною ситуацією в Україні, так і засиллям бездуховності.

Який же вихід із цього скрутного становища бачать опитувані? 84,7 відсотка респондентів вважають, що кожен громадянин нашої держави мусить особисто дбати про навколишнє середовище, беручи активну участь у розв'язанні природоохоронних питань.

Хочемо ми того чи ні, але всі практичні й теоретичні питання захисту природи нерозривно пов'язуються з Чорнобильською АЕС. Як відомо, ЧАЕС працює, а це, в свою чергу, викликає неоднозначне ставлення громадян України до використання «мирного» атома. Ось, приміром, 27,4 відсотка опитаних висловилися за негайне закриття станції, 36,5 відсотка — за поступове зупинення, 22,8 відсотка — за те, щоб станція працювала. Не визначилися з цього питання 13,3 відсотка респондентів.

Про що ж свідчать ці цифри? Передовсім про те, що населення України певною мірою «лояльно» ставиться до працюючої ЧАЕС, дозволяючи тим самим її експлуатацію. Така позиція має реальні чинники.По-перше, катастрофічну ситуацію, що склалася з енергоносіями, а по-друге, переважній більшості зрозуміло: зупинення ЧАЕС не розв'яже клубок проблем, породжених аварією.

Але не тільки охорона природи ставить перед нами важкі, часом нерозв'язувані питання. Турбують наших людей і проблеми соціальні, духовні. Адже тяжка соціально-економічна криза, в якій опинилася держава, загострила цілий ряд «хронічних» хвороб суспільства. Так, катастрофічними темпами зростають насильство, наркоманія, проституція. Стає очевидним, що для боротьби з цими тяжкими недугами потрібна національна програма. Та доки та програма з'явиться, варто, певно, вже нині якось реагувати на оту низькопробність, якою годують нас із телеекранів. Так, 34 відсотки опитаних вважають, що телебачення показує занадто багато сексу, і лише 10,8 відсотка респондентів не згодні з цим. Щодо закону про обмеження показу епізодів насильства по телебаченню, то за нього висловилися 11,1 відсотка, проти — 59,8. Більшість опитаних (65 відсотків) вважає, що сцени насильства, які дітям пропонують у кіно- і телефільмах, негативно позначаються на їхній психіці, породжують у дитячих душах жорстокість, штовхають до злочину.

Ефективність боротьби з такою «хворобою», як насильство, великою мірою залежить від діяльності державних органів, владних інститутів зокрема. Проте тут похвалитися нічим. Владним структурам довіряє лише мізерна частка наших співвітчизників. А саме: міліції — 11,2, службі національної безпеки — 14,6, судам — 11,6, прокуратурі — 10,9 відсотка респондентів. На тлі названих правоохоронних інститутів вигідно вирізняється церква. Їй повністю довіряють 35,5 відсотка мешканців України, а не довіряють 21,2 відсотка.

Дивлячись на картину, що змалювало нам опитування серед 1215 осіб, можна зробити висновок, що успішне розв'язання багатьох наболілих проблем суспільства можливе за умови проведення ефективної соціальної політики у сферах охорони природи, здоров'я, культури тощо.

Валерій ПИЛИПЕНКО,
завідувач сектора Інституту соціології АН України, кандидат філософських наук.

Від наукового комунізму — до наукового націоналізму?

Україна шукає своє обличчя. Політичне зокрема. II Всеукраїнська науково-практична конференція «Українська політологія: проблеми становлення і перспективи розвитку», яка проходитиме 2—4 лютого в Києві, очевидно, проаналізує зміст сучасної політологічної науки й освіти, виробить конкретні рекомендації. Точку зору виконкому Української асоціації політологів на ці проблеми висловлює її президент, доктор юридичних наук В. БАБКІН.

— Наша асоціація об'єднала науковців, викладачів вищої школи, діячів, які працюють для того, щоб сприяти розвитку політичної науки й освіти в Україні, піднесенню її авторитету в міжнародних відносинах. Минулого року нами проведено 12 наукових конференцій, зокрема «Політика і влада», «Проблеми сучасної політики та шляхи її здійснення», «Політика і мораль», «Людина і політика» тощо. Останніми роками вищі навчальні заклади України підготували й видали 17 підручників з політології. Торік створено й Українську академію політичних наук. В нашій державі вже діють Асоціація молодих політиків і політологів, молодіжні політологічні ліцеї.

— Хто належить до Української асоціації політологів?

— Як колективні члени — кафедри політології, наукові установи, так і індивідуальні: вчені, викладачі, громадські діячі.

— Кафедри політології — це вчорашні кафедри історії КПРС і наукового комунізму?

— Переважно так, але не тільки. Останнім часом в Україні створюються нові за змістом навчально-наукові колективи. Хоч кадрова політика справді — одна з найголовніших. Педагогів з базовою політологічною освітою в нас обмаль. Є філософи, історики, юристи, над якими все ж тяжіють стереотипи: політика — це передусім боротьба, конфронтація; підхід до держави — здебільшого корпоративний, класовий; світова політологічна наука — так звана...

І така ситуація зрозуміла, адже донедавна гуманітарна наука в нас була суціль заідеологізована, а спектр світоглядних ідей і наукових шкіл зводився, як правило, до марксистсько-ленінської догми. Вивчення політичних наук має сприяти подоланню цих шаблонних підходів. Проте важко пояснити іншу ситуацію: з 1 жовтня минулого року в Інституті підвищення кваліфікації викладачів вищої школи при Київському університеті планувалося протягом навчального року провести перепідготовку політологів. Після такого навчання слухачі мали скласти державні іспити, отримати сертифікат і право викладати цю дисципліну у вищому навчальному закладі. Але лише два вузи направили своїх представників у Київ. Решта — або не змогли через фінансові труднощі, або проігнорували.

Міносвіти України явно недооцінює цю проблему. Є й інші істотні недоліки у викладанні й вивченні політології в інститутах та університетах. У деяких з них необгрунтовано вилучають із навчальних планів курси політології, скорочують обсяг навчальних годин, розформовують чи об'єднують відповідні кафедри. Немає також типових навчальних програм, державних освітніх стандартів. Нашій асоціації насилу вдалося домогтися, щоб Міністерство освіти включило до переліку базових дисциплін і політологію.

— Якщо йдеться про пошуки шляхів розвитку української політології, то чи не могли б ви, Володимире Дмитровичу, прокоментувати програму «Концептуальні засади української політології», розроблену кафедрою разом з політологічним центром Київського університету і розіслану Міносвіти минулого року в навчальні заклади, громадські організації для ознайомлення?

— Українська асоціація політологів, ознайомившись із «Концептуальними засадами...», попросила Інститут національних відносин і політології та Інститут держави і права АН України, прорецензувати їх. Відзначивши певну роботу авторського колективу, вони дали загалом критичну оцінку. Насамперед ця програма «національно упереджена», а коли є упередженість, то немає наукового підходу. Як зазначають самі ж автори, вона виходить із потреби «ідеалізації української політичної історії», а коли є ідеалізація, то не може бути наукового передбачення «магістральних шляхів розвитку України». Автори до того ж розривають світове й вітчизняне політичне вчення, при тому відводячи світовій політології місце «так званої науки».

Загальнолюдське в політиці і науці, як свідчить світовий досвід, ніде й ніколи не затьмарило самобутнє, національне. Коли б ми з більшою повагою ставилися до суспільно-політичної думки зарубіжжя й досвіду минулого, то нам би не довелося так довго і болісно освоювати на практиці поняття «демократія», «плюралізм», «авторитаризм», «тоталітаризм», «громадянське суспільство», «правова держава» і т.ін.

«Концептуальні засади української політології», по суті, не розкривають й прикладного спрямування цієї науки.

Даруйте, але мені здається, що авторам програми інколи просто бракує професіоналізму. Сьогодні політологічна наука оперує такими важливими поняттями, як «українська політична нація» (спільність, яка об'єднує всіх, для кого Україна є рідним домом), «епо» (етнополітичний організм), але політологи Київського університету в «Концептуальних засадах...» такими термінами не оперують. Зрештою, хотілося б почути більш чітке визначення: що ж все-таки є «українська політологія»?

— Зате у програмі є поняття, досі не відоме світовій політології — «науковий націоналізм». Прокоментуйте, будь ласка, це нововведення.

— У «Концептуальних засадах...» йдеться про перехід від «наукового комунізму» до «наукового націоналізму». Термін цей незрозумілий. Бо невідомо, що мається на увазі: окрема наука, наукове обгрунтування ідеї чи нова ідеологія? Рецензенти слушно зауважили, що існують різновиди націоналізму: демократичний, коли нація веде боротьбу проти імперії за свої права; націонал-соціалізм, який породив Гітлера і Муссоліні; націонал-шовінізм, коли одна нація вважає себе елітарною, а всіх інших — другосортними тощо. Звертаючи увагу на націю, автори випускають одну з головних проблем політології — людина і політика.

Я вважаю це питання настільки складним, що його не можна розв'язувати імпровізовано, без масштабних наукових досліджень. Можливо, варто провести спеціальну наукову конференцію на цю тему. Бо націоналізм — це феномен історичний, соціально-психологічний, політичний. До того ж в Україні нині чимало фахівців ретельно досліджують цю проблему, про що свідчить хоча б вихід у світ наукового довідника «Етнонаціональний розвиток України». Заслуговує на увагу й досвід роботи Центрально-Європейського університету в Празі, при якому діє Інститут націоналізму.

— Ми торкнулися питання націоналізму. Є таке поняття «професійний політик», до якого сьогодні багато хто ставиться скептично. А ви, наскільки я зрозуміла, за політиків професійних...

— На жаль, чимало сьогоднішніх діячів політичних об'єднань користуються переважно емоціями й амбіціями замість реальних умінь і глибоких знань про те, як впливати на події, досягати політичних цілей, співкуватися з опонентами. В нас бракує політологів-журналістів, політологів-експертів, політологів-консультантів. Відкриті щойно при Київському та Одеському університетах відділення політології проблеми не розв'язують, бо на них навчається мізерна кількість студентів. При тому, що запити суспільства величезні. Можливо, варто в законодавчому порядку визначити перелік посад, які потребують політологічно освічених людей.

Назріло питання й про розробку системи вивчення політології в середніх школах. У Росії, приміром, вже видано посібник з основ політології для школярів. А у нас Київський педагогічний університет лише працює над аналогічною книгою.

Українська політологія розвиватиметься лише тоді, коли матиме перспективу. А щоб у цієї науки було майбутнє, необхідно якнайшвидше розв'язати питання про розробку Державної програми розвитку політичної науки і освіти України.

Вела розмову
Катерина КІНДРАСЬ.

Спорт

Збірна — вже не сирота...

Баскетбол

Зіграно матчі чергового туру чемпіонату країни серед чоловічих баскетбольних клубів вищої ліги: «Київ- Баскет» — «Перспективний-Прімавера» — 108:96, 92:89, ЦСКА «Газда» — «Дніпро» — 92:62, 72:84, «Будівельник-Анаконда» — «Віпа-Мода» — 96:84, 90:82, «Шахтар»-АСКО» — «ТІТ-Маріам» — 70:96, 120:103, «Спартак» - «Азовмаш» — 105:84, 97:79.

Нещодавно звільненим головним тренером національної збірної України з баскетболу призначено киянина Зураба Хромаєва. Я запитав його: чи має Зураб Майранович умови, людей і робочий план для того, щоб виправити становище, до якого потрапив восени наш колектив і все ж здобути путівку на фінал чемпіонату Європи?

— Приємно, що держава нарешті звернула увагу на баскетбол, і наша збірна стала в Міністерстві у справах молоді і спорту штатною, — сказав він. — У міністерському відділі спортігор вирішили, що кістяком команди буде група молодих, але уже випробуваних спортсменів. Однак і від досвідчених бійців не відмовимося. Одне слово, разом з моїм помічником Геннадієм Защуком з Миколаєва розраховуємо на Потапенка і Журавльова з «Будівельника», Пудзирея з «Віпа-моди», Антоненка, Черноситова, Ботичева з «Шахтаря-АСКО», Лохманчука з «ТІ-ІТ-Маріам», Савченка, Ватажка, Рубана, Підковирова з «Київ-Баскет». Гадаю, що таким орлам під силу змагатися і перемагати будь-які команди в Європі.

Раніше ми не мали чіткого календаря заходів для збірної. Тепер він з'явився завдяки нашій науковій групі на чолі з Олександром Дмитровичем Леоновим.

Перший етап підготовки почнемо 9 лютого в італійському місті Вінченца (біля Мілана), де відкриватиметься Палац спорту. Зіграємо з національною збірною Італії. Потім проведемо двотижневий збір в ОАЕ.

Користуючись нагодою, хочу подякувати нашому спонсорові «Украгротехсервіс» (президент — народний депутат України Володимир Бортник) і фірмі «Ковен» (Верона, Італія). Завдяки їм ми вирушаємо до Італії. Запрошуємо інших бізнесменів до співпраці. Повірте, баскетбол у плані реклами — справа прибуткова...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311020.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».